

gjorde 350 000 Kr., hvoraf Staten tilskød 247 000 Kr., har Udgifterne i Finansaaret 1919—20 udgjort ca. 863 000 Kr., hvoraf Statens Andel har udgjort ca. 766 000 Kr.

Denne Udgiftsstigning skyldes naturligvis for en stor Del de senere Aars almindelige Prisstigning paa Varer og Arbejdsydelser, og der kan vel saaledes paaregnes nogen Nedgang i Udgifterne ved indtrædende mere normale Prisforhold; men en betydelig Del af Udgiftsstigningen vil sikkert være af blivende Karakter, saaledes f. Eks. de væsentlig forøgede Udgifter til Lønninger paa Grund af disses Forhøjelse og paa Grund af den Forøgelse af Lærpersonalet, som har fundet Sted i de senere Aar.

Paa Forslaget til Finanslov for 1921—22 er Statskassens Andel i Udgifterne for de 4 Døvtummeanstalter opført med følgende Beløb:

for Kjøbenhavns Døvtummeinstitut	153 522 Kr.
— Fredericia Døvtummeinstitut.....	287 858 —
— Fredericia Døvtummeskole	123 406 —
— Nyborg Døvtummeskole ..	170 338 —
I alt...	735 124 Kr.

Dette Beløb er noget mindre end det tilsvarende Beløb i Finansaaret 1919—20, hvorved bemærkes, at man for enkelte Posters navnlig for Brændselets Vedkommende ikke har ment at burde lægge Udgiften i Finansaaret 1919—20 til Grund

ved Budgetforslagets Udarbejdelse, hvorfor Udgiften, hvis Priserne holder sig, maa antages at ville overstige det budgetterede Beløb.

Da det samlede Elevtal paa Anstalterne for Tiden er omtrent 300, vil den paa Staten faldende Udgift pr. Elev for 1921—22 efter ovennævnte Forslag andrage ca. 2450 Kr.

Da Statens Udgift pr. døvtum Elev saaledes er uforholdsmæssig meget større end den private Forsørgers eller vedkommende Kommunes, maa man anse det for nødvendigt, at der nu ved en Forhøjelse af Elevkontingentet finder en noget mere ligelig Fordeling af Udgifterne Sted mellem Staten paa den ene Side og den private Forsørgers eller Kommune paa den anden, og man har ment, at en Forhøjelse af Betalingen til 700 Kr. eller det dobbelte af den nuværende vil være passende.

Naar Kontingentbetalingen ikke er foreslaet sat højere, skønt Udgifterne er steget i et langt større Forhold, sker dette ud fra det hidtil fulgte Princip, at Staten bør bære den større Del af Udgifterne til de døvtumme Børns Undervisning og Ophold paa Anstalterne, og desuden har man taget Hensyn til, at den store Udgiftsforøgelse for en Del skyldes de ekstraordinære Prisforhold og derfor, som allerede ovenfor bemærket, kan antages at ville gaa noget ned ved indtrædende mere normale Prisforhold.